Р Е Ш Е Н И Е
№ 3563

гр. София, 27.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 28.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **7256** по описа за **2013** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 19.03.2013 г., постановено по н.а.х.дело № 11712/2012 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 23 състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 29-[ЕГН]/01.02.2012 г., издадено от Р. М. на длъжност Изпълнителен директор на Изпълнителна Агенция „Главна инспекция по труда”, с което на сдружение „НАЦИОНАЛЕН ЦЕНТЪР ЗА СОЦИАЛНА РЕХАБИЛИТАЦИЯ” /НЦСР/, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „К. поляна”, [жк], [жилищен адрес] представлявано от П. С. З. – председател на УС на НЦСР, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, е обжалвано от административно наказаното лице, с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП. Релевираните касационни основания са за нарушение на закона и съществено нарушение на процесуални правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/ вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро ЗАНН. Касаторът твърди, че неправилно въззивният съд е изтълкувал и приложил

разпоредбите на чл. 415, ал. 1 от КТ. Счита, че от събраните по делото доказателства не е установено по безспорен начин, че е било отправено предписание за изпълнение, което да е получено надлежно от адресата му, и до изтичането на срока за изпълнение да не е било изпълнено. Оспорва, че приложеният към административно наказателната преписка протокол за извършена проверка не е връчен лично на работодателя, съгласно чл. 416, ал. 3 от КТ, поради което предписанието не е стигнало до неговото знание. Посочва, че на работодателя не му е било известно, че е констатирано определено нарушение и му е дадено задължително предписание да го отстрани в определен срок, за да извършва някакви действия в тази насока. Твърди, че са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до накърняване на правото на защита, а именно, че датата на твърдяното неизпълнение на предписанието за изплащане на трудовото възнаграждение за посочения период е неясна. Счита, че некоректно АНО е приел, че е нарушена разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ, тъй като тази норма е санкционна и препраща скрито към чл. 404, ал. 1 вр. с чл. 128, т. 2 вр. с чл. 270, ал. 3 КТ. От въззивния съд не било установено по безспорен начин, че между посочените лица е имало трудово правоотношение с НЦСР в качеството му на работодател. Твърди още, че от страна на въззивния съд е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, а именно, че е нарушена разпоредбата на чл. 24 от ЗАНН, тъй като съдът е приел, че наказанието имуществена санкция е наложено правилно на сдружение НЦСР в качеството му на работодател, която санкция е следвало да бъде наложена на конкретно физическо лице - представител на сдружението. След като административнонаказателната отговорност е лична, то и наказанието следвало да бъде наложено на конкретно ФЛ - представител на сдружението, което представлявало съществено процесуално нарушение - неконкретизиран субект на нарушението.

Ответникът по касация – Изпълнителна Агенция „Главна инспекция по труда” в законоустановения срок не е подала писмен отговор по жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт К., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето й. Подробни съображения излага в представени писмени бележки.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, VII – ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е приела, че при реализиране на административно-наказателната отговорност не са налице нарушения на процесуалните правила, които водят до опорочаване на производството по налагане на административно наказание. СРС е приел, че от процесуалноправна страна, НП е законосъобразно, тъй като е издадено от компетентен орган, спазени са формата и

редът при издаването му и съдържа всички изискуеми реквизити по смисъла на чл. 57 от ЗАНН. Констатирал е, че в АУАН и издаденото въз основа на него НП нарушението е описано точно от фактическа страна, съгласно чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН относно твърдяното изпълнително деяние - неизпълнение на предписание № 20 по Протокол за извършена проверка изх. № 0104-10617 от 27.06.2011 г. за изплащане на трудови възнаграждения по представена справка на дължимите трудови възнаграждения на работещите в НЦСР за периода за м.10.2009 г. – м.04.2011 г.

Решението е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила, по следните съображения:

Неоснователно е възражението на касатора, че при издаване на НП е допуснато твърдяното съществено нарушение на административно производствените правила. Действително, съгласно чл. 24 ал. 1 от ЗАНН административно-наказателната отговорност е лична, но съгласно чл. 83 ал. 1 от ЗАНН „в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност". В конкретния случай е ангажирана административно-наказателната отговорност на Сдружение „НЦСР" в качеството му на юридическо лице - работодател за неизпълнение на дадени задължителни предписания. Разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ предвижда налагането на санкция за всяко лице, което не изпълни дадено задължително предписание на контролен орган. СРС е приел за установено, че на Сдружение „НЦСР" е дадено задължително предписание от 27.06.2011 г., с което в качеството му на работодател е предписано да изплати в определен в предписанието срок заплати на негови служители. Адресат на предписанието, на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, е сдружението в качеството му на работодател. Именно адресата на предписанието е лицето, което дължи и неговото изпълнение и съответно носи административна отговорност по чл. 415 ал. 1 от КТ при неизпълнението му.

В тази връзка настоящият състав намира, че законосъобразно в конкретния случай е ангажирана административно-наказателната отговорност на С. в качеството му на работодател, а не на някое от физическите лица, които го представляват, които не са адресати на предписанието.

Неоснователно е възражението на касатора, че по делото не е установено по безспорен начин, че между посочените лица е имало трудово правоотношение с НЦСР. От приложените от НЦСР обяснителни записки по повод изпълнение на дадени предписания от ИА „Г." и Д„ИТ" и поименна справка за изпълнени предписания по протокол на Г. С. за периода 10.2009 г. – 04.2011 г. е видна степента на изпълнение по всеки протокол с посочени имена на служителите, на които е било изплатено и на такива, на които не е било изплатено полагащото им се трудово възнаграждение след проверката.

От събраните по делото доказателства безспорно е установено вмененото на наказаното лице нарушение, а именно - неизпълнението в определения срок на задължителни предписания дадени на Сдружение „НЦСР" с протокол за извършена проверка от 27.06.2011 г., а именно предписание № 20 от протокола. В посочения протокол е дадено предписание да бъдат изплатени трудовите възнаграждения за периода м.10.2009 г. – м.04.2011 г. на поименно изброени работещи лица в НЦСР.

Срокът за изпълнение на предписанието е бил 30.09.2011 г. При извършена последваща проверка, резултатите от която са отразени в протокол от извършена проверка изх. № 0104-20327 от 22.11.2011 г. е констатирано, че дадените предписания по т. 20 от протокол за извършена проверка от 27.06.2011 г. не са изпълнени. По делото не са ангажирани доказателства за това, че ответникът по касация е изпълнил така даденото му предписание в дадения срок, поради което безспорно е доказано вмененото му нарушение, за което законосъобразно е наложена предвидената в чл. 415 от КТ санкция. Неотносими към това производство са възраженията от въззивната жалба, че оспореното НП е незаконосъобразно, тъй като заплатите са начислени, но не са изплатени, както и, че сдружението е в затруднено материално положение.

Неоснователно е възражението, на касатора, че са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до накърняване правото му на защита, тъй като не му е бил връчен протокола от проверката и той не е бил уведомен лично за нея. От събраните доказателства по преписката е видно, че протокола, е връчен на упълномощено от касатора лице /пълномощно от 24.06.2011 г. на нотариус Г., рег. № 637 на нотариалната камара/.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, законосъобразното решение на СРС следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от горните съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изречение второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.03.2013 г., постановено по НАХД № 11712/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 23 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.